

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/90/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010308
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6718010308.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. augusta 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD. a JUDr. Juraja Babjaka, o odvolaní obžalovaného U. D. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/52/2018 zo dňa 27.06.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Krajský súd rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e obžalovaného U. D., nar. XX.XX.XXXX podľa § 360 ods. 2, § 37 písm. m), § 38 ods. 4, § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/52/2018 zo dňa 27.06.2018 bol obžalovaný U. D. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

po tom ako sa dňa 18.05.2018 na Okresnom súde vo Zvolene konalo pojednávanie vo veci rozvodu jeho manželstva s B. D., nar. XX.XX.XXXX po ukončení pojednávania po tom ako došlo k rozvodu ich manželstva od času 14.30 h dňa 18.05.2018 začal manželku telefonicky kontaktovať a od uvedeného času ju z presne nezisteného miesta do 12.30 h dňa 19.05.2018 minimálne 30 krát telefonicky kontaktoval z telefónneho čísla XXXX XXX XXX na jej telefónne číslo XXXX XXX XXX, kde manželke B. D., nar. XX.XX.XXXX počas telefonátov vulgárne nadával a počas telefonátov dňa 19.05.2018 sa jej aj vyhrážal zabitím, čím týmto konaním vzbudil u svojej manželke B. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. II č. XX dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 16 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne i sám písomné odvolanie.

Cestou obhajkyne uviedol, že súd oprel svoje rozhodnutie okrem výpovede poškodenej aj o listinné dôkazy, a to trestné oznámenie a trestný rozkaz, ktoré nie sú podľa neho dôkaznými prostriedkami podľa § 119 ods. 2 Tr. por. Ďalej uviedol, že poškodenej v spontánnej časti výsluchu neuvádzala, že by sa ho bála, alebo že by mala obavy z jeho údajných vyhrážok. Dopĺňujúce otázky by nemali nahrádzať výpoveď poškodenej. Pokiaľ súd uviedol, že výpoveď svedka W. považuje za nedôveryhodnú, tu považuje za potrebné uviesť, že výpoveď bola vykonaná zákonným spôsobom a svedok bol poučený o význame svojej výpovede. Ďalej uviedol, že jediným dôkazom je výsluch poškodenej, oproti ktorej stojí výpoveď jeho a svedka W.. Sú potom na mieste pochybnosti o jeho vine.

Pokiaľ by krajský súd dospel k inému názoru, poukazuje na ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák. s tým, že toto jeho konanie je možné kvalifikovať ako priestupok. Zároveň uložený trest považuje za neprimerane prísny a podľa jeho názoru je možné použiť zmierňovacie ustanovenie § 39 Tr. zák. Vyslovil názor, že by vzhľadom na okolnosti prípadu bolo možné uložiť aj peňažný trest alebo trest povinnej práce.

Navrhol preto spod obžaloby oslobodiť, alternatívne postúpiť vec obvodnému úradu alebo zmeniť výrok o treste a trest uložiť pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby.

V samostatnom podaní obžalovaný namietal trestné konanie, ktoré bolo vykonané podľa neho v rozpore so zákonom. Napriek protichodným tvrdeniam jeho a poškodenej nebola vykonaná rekonštrukcia, nebol skúmaný duševný stav poškodenej, hoci táto má snahu upravovať skutočnosti a v stave blížiacom sa depresii veci zveličuje. Nebola vykonaná ani konfrontácia, ktorá by podľa neho dokázala jeho tvrdenia. Pohnútkou konania poškodenej podľa neho bolo najmä obráť ho o majetok a on bol odsúdený bez jediného hmatateľného dôkazu. Cíti sa nevinný a žiada zrušiť napadnutý rozsudok.

Krajský súd na základe podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, voči ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného možno sčasti považovať za dôvodné, najmä čo sa týka uloženého trestu.

Krajský súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie, dôkazy vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a dospel k správnym skutkovým záverom a tiež k záverom právnym.

Obžalovaný od počiatku popieral spáchanie trestnej činnosti. Obhajoval sa tým, že síce telefonoval poškodenej, ale sa jej nijakým spôsobom nevyhrážal. Obžalovaný bol na druhej strane usvedčovaný výpoveďou poškodenej B. D.. Táto svedkyňa popísala, akým spôsobom jej obžalovaný do telefónu nadával a tiež akým spôsobom sa jej vyhrážal, pričom svedkom tohto vyhrážania bol aj svedok C. W..

Tento svedok poprel pred okresným súdom toto tvrdenie poškodenej, okresný súd však náležite vysvetlil, prečo neuveril tvrdeniu tohto svedka, keďže má úzke pracovné vzťahy s obžalovaným, ktorému nechcel pričať. Odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že poškodenej by bola sama proti sebe, keby za svedka rozhovoru označila C. W., keby ten prítomný nebol a nepočul hlasný odposluch telefónu.

Krajský súd sa na druhej strane nestotožňuje s námietkou obžalovaného, že nebolo možné prečítať a zohľadniť ako dôkaz predchádzajúci trestný rozkaz, ktorým bol obžalovaný právoplatne odsúdený za podobné konanie voči poškodenej a ich synom. Práve z tohto rozhodnutia vyplýva, že obžalovaný sa už aj v minulosti voči poškodenej a svojim synom správal obdobným spôsobom. Aj z priestupkového spisu vyplýva, že obžalovaný musel byť v máji 2018 vykázany zo spoločného domu z obavy z jeho útokov voči poškodenej alebo útokov na jej ľudskú dôstojnosť.

Správne si potom počíнал okresný súd, keď uznal obžalovaného vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., pretože sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a trestný čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, ktorou je v zmysle § 127 ods. 5 Tr. zák. aj bývalý manžel.

Obžalovanému za takto spáchaný trestný čin bolo možné uložiť trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky. Keďže prevažovali priťažujúce okolnosti, zvyšovala sa zo zákona (§ 38 ods. 4 Tr. zák.) spodná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu rozdielu medzi vrchnou a spodnou hranicou trestnej sadzby o

10 mesiacov, teda na 16 mesiacov. Okresný súd potom uložil obžalovanému trest odňatia slobody na zvýšenej spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 16 mesiacov.

Krajský súd tento trest považoval za neprimerane prísny. Obžalovaný sa totiž trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe z trestného rozkazu sp. zn. 5T/113/2017 zo dňa 28.09.2017, ktorým bol odsúdený k trestu odňatia slobody na 6 mesiacov, pričom mu bol výkon trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Je pritom zrejmé, že obžalovaný bude musieť tento pôvodne podmiennečne uložený trest vykonať. Krajský súd preto použil zmierňovacie ustanovenie, vzhľadom na okolnosti prípadu a uložil obžalovanému trest pod spodnou hranicou zo zákona zvýšenej trestnej sadzby v trvaní 8 mesiacov, pričom mal za to, že tento trest spolu s ďalším hroziacim trestom odňatia slobody je spôsobilý zabezpečiť jeho prevýchovu.

Obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody a preto bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.